

OPINIÓ

11

Ara toca estimar els...

Miquel Payeras

13

Estapé respon

Fabià Estapé / Toni Canís

Rojo

Albert Closas

15

Senglar Rock triomfant

Lluís Gendrau

16

Francesc Ferrer Pastor

Ricard Pérez Casado

18

El cas Ben Barka

Xavier Vinader

Les males companyies

Llibert Ferri

Barça: hi falta atac

Ramon Barnils

19

L'aranya

Isabel-Clara Simó

De succés en succés

Salvaador Cot

82

Postnacional, França, futbol

Joan Francesc Mira

Aznar dóna i l'IPC pren

Com si hagueren quedat atordits per una ventada inesperada, els partits polítics de l'oposició han tardat dies a refer-se de l'aprovació per reial decret de les mesures de liberalització de l'economia. La primera reacció de la gran patronal, els grans empresaris i els organismes internacionals fou aplaudir la decisió del govern de José María Aznar, mentre que els sindicats i les organitzacions de petits comerciants protestaven, però en algun cas sense gaire convicció. O sense gaires esperances, com ha passat amb els farmacèutics.

"El procés de liberalització és irreversible", deien alguns, "però el govern hauria d'haver negociat abans les mesures amb els interlocutors socials". Uns altres afirmaven que hauria estat millor una aplicació progressiva i esglonada dels canvis. És a dir, en general, per activa o per passiva, gairebé tothom ha admès que en economia la liberalització i la competència són els dogmes de fe inevitables.

Però heus ací que l'oficina espanyola d'estadística, l'INE, publica, el 13 de juliol passat, l'índex de preus al consum del mes de juny i es comprova que l'economia continua patint els efectes de l'augment de preus dels carburants. Un patiment al qual s'afegeix l'augment de preus del sector del turisme i l'hoteleria, que en aquestes dates abandona la temporada baixa i entra en plena temporada alta d'estiu. Probablement, com que el govern espanyol ja preveia la pujada de la inflació per aquests motius, va aprovar el paquet de mesures de liberalització sense esperar que les dades de l'INE confirmaren el que ja es veia a venir.

Ara, els dies han passat i la informació ha començat a circular. Els experts han fet números. Els polítics de l'oposició han pogut reflexionar. I es va veient cada volta amb més claredat que l'espectacular paquet del govern espanyol serà difícilment eficaç a l'hora de baixar la inflació, que teòricament és l'objectiu pel qual van aprovar-lo. En primer lloc, per què els altres països europeus resisteixen millor els augments de preu dels carburants, tot i que el petroli i els dòlars valguen igual per a tots? Perquè, entre

altres factors, a l'estat espanyol la pujada de preu dels carburants s'afegeix a les pressions inflacionistes provocades per la rebaixa de l'impost sobre la renda de 1999: la gent té més diners a la butxaca i això, que pot ser bo per al creixement de l'economia, pressiona els preus a l'alça. Els economistes ja ho van avisar, i ara es

veuen els resultats, que no canviaran amb les mesures de liberalització. L'únic que canviarà serà el poder adquisitiu, que baixarà per culpa de la inflació: el que Aznar ens ha donat, l'IPC ens ho pren.

L'altre gran engany de les mesures del govern és la introducció de més competència en el comerç. Com també han dit els experts, les dades de l'oficina d'estadística demostren que els preus del comerç no són els culpables de la inflació i, per tant, els horaris regulats no perjudiquen ningú des d'aquest punt de vista. En canvi, l'únic sector amb autèntica llibertat d'horaris, el turisme i l'hoteleria, és precisament el responsable d'una part important de la inflació del mes de juny. O siga que, en pocs dies, potser sense voler-ho, l'INE ha desmuntat els arguments de Rodrigo Rato. Però els decrets ja estan aprovats. ■

"Les dades d'estadística demostren que els preus del comerç no són els culpables de la inflació i, per tant, els horaris regulats no perjudiquen ningú des d'aquest punt de vista"